

gør de, men det er det samme Grundlag, som man bruger til Skatteansættelse, det, der ligger til Grund for Ejendomsskyldvurderingen, og jeg mener, at efterhaanden vil det ikke blive særlig vanskeligt at vurdere Jorden. Jeg holder for, at det er meget lettere at vurdere Jorden end at vurdere baade Jord og Bygninger og Besætning. Det skal jeg dog ikke komme ind paa. Jeg vil indrømme, at den omtalte Vurdering kan have sine Vanskeligheder, men jeg tror, vi skal over disse Vanskeligheder.

Saa sagde det ærede Medlem, at han kunde ønske et særligt Vurderingsraad. Det er meget muligt, at der kan rettes lidt ved den her foreslaaede Fremgangsmaade, jeg ved ikke, om det er nødvendigt paa det forholdsvis lille Omraade, som dette Lovforslag omspænder, men det skal ikke skille os. Jeg mener i det hele, at alle de Spørgsmaal, der er gjort opmærksom paa, kan vi godt blive enige om i et Udvalg, naar vi blot til syvende og sidst kan blive enige om de periodiske Vurderinger og slaa dem fast ved Lov.

Det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (Alfred Christensen) gjorde opmærksom paa nogle Rettelser, han ønskede i Lovforslaget. Med Hensyn til §§ 1 og 6 er det meget muligt, at der er noget at rette — det skal jeg ikke komme ind paa her —, og med Hensyn til § 10 havde det ærede Medlem sikkert Ret i, at der skal foretages en Rettelse.

Det ærede Medlem fra Vinderup begyndte med at udtale, at det her drejede sig om Indførelsen af det, man kalder Superficiærfæste, og han nævnede, at dette Lovforslag blev fremsat samme Dag, som der fremsattes Forslag om Afskaffelse af det nuværende private Superficiærfæste. Det ærede Medlem kom ikke nærmere ind herpaa, men han vilde muligvis antyde, at der deri laa en Selvmodsigelse. Det synes jeg ikke, der gør, thi det fremsatte Lovforslag om Afløsning af Superficiærfæste kan meget godt vedtages, naar blot Forholdet udvikles saaledes, at der gives bestemte Regler for, hvorledes dette Fæste skal afvikles, og hvorledes det skal fortsættes. Det vigtigste i Forholdet er, at de vedkommende ved, hvilken Afgift de skal svare af Jorden, idet Bygningerne jo er deres egne. Hvis de vedkommende under det private Superficiærfæste ved, hvilken Afgift de skal svare af Jorden, og Fæstet kan fortsættes, hvis det ønskes, interesserer det Spørgsmaal mig mindre, hvorvidt

Ejendommen kan forlanges til Købs eller ikke.

Det ærede Medlem fra Vinderup berørte Spørgsmaalet om, hvem Præstegaardsjorden tilhører. Det skal jeg ikke beskæftige mig med, jeg er i Lovforslaget gaaet ud fra, at det er Staten. Det ærede Medlem mente, at hvis særlig Præstegaardsjorden skulde ind under denne Lov, vilde man forringe Præsteembederne eller Præstefonden, hvad man nu vil kalde det, idet de nuværende Bygninger vilde tabe en Del i Værdi, naar man tog Jorden fra dem. Men for Øjeblikket sælges jo i mange Tilfælde Præstegaardsjorden, og den højtærede Kirkeminister — jeg husker ikke, om det var ved Finanslovens anden Behandling eller ved anden Lejlighed — har fremsat en Udtalelse om, at mange Præster ønsker Præstegaardsjorden solgt, fordi de ikke er i Stand til at drive den, og at det paa mange Maader volder Vanskeligheder ved Præsteembeders Besættelse, at den vedkommende skal rykke ind i en større Præstegaard og anskaffe de for Øjeblikket dyre Besætninger og det dyre Inventar, som dertil hører. Det er ogsaa min Mening, at en Præst kan have nok at gøre med at være Præst, saa at han ikke kan drive en Gaard paa 70—80 Tdr. Land. Om hvor langt man vil gaa med Hensyn til Bortsalget af Jorden fra Præstegaardene, indeholder imidlertid dette Lovforslag intet, det bliver selvfølgelig Kirkeministeren i Forening med Rigsdagen, som skal træffe Afgørelse i saa Henseende. Jeg kan godt tænke mig, at man gaar den Vej at lade et vist Jordareal tilhøre de nuværende Præstegaarde, og jeg tror ikke, at Forholdet vil forrykkes eller forflygtiges ved Vedtagelsen af dette Lovforslag. Det ærede Medlem fra Skive (Hans Nielsen) havde faaet det Indtryk af Forhandlingerne, at man vilde tage al Jorden fra Præstegaardene. Det Indtryk har jeg ikke faaet, og det vilde neppe heller i Almindelighed være rigtigt. Afgørelsen i saa Henseende maa formentlig træffes i hvert enkelt Tilfælde.

Jeg vil dernæst udtale overfor det ærede Medlem fra Vinderup, at jeg er glad over den Tilslutning, han gav Lovforslaget. Jeg tror, det ærede Medlem godt kunde se, hvad der her var Kærnepunktet, og jeg gentager, at det er de periodiske Vurderinger, der er Hovedsagen, og at man, hvis man skal opnaa noget her, skulde se at finde hverandre paa dette Punkt. Med Hensyn til alle de